

ĐÂY LÀ MỘT CÂU CHUYỆN CÓ THẬT XẢY RA VÀO NĂM 1892 TẠI ĐẠI HỌC STANFORD

Có một cậu học sinh 18 tuổi đang gặp khó khăn trong việc trả tiền học. Cậu ta là một đứa trẻ mồ côi, và cậu ta không biết đi đâu để kiếm ra tiền. Thế là anh chàng này bèn nảy ra một sáng kiến. Cậu ta cùng một người bạn khác quyết định thuê chiếc buýt nhỏ ngay trong khuôn viên trường để gây quỹ cho việc học.

Herbert Hoover

J. Paderewski

The world is a wonderful place.
What goes around comes around!

Họ tìm được người nghệ sĩ danh tiếng cảm động Ignacy J Paderewski. Người quản lý của Paderewski yêu cầu một khoản phí báo động \$2000 để cho ông dạy dỗ các biên soạn. Sau khi họ thỏa thuận xong, hai người sinh viên vội bắt tay ngay vào công việc chuẩn bị để cho buổi trình diễn được thành công.

Ngày trình diễn họ cùng đã đến. Paderewski cũng đã buổi diễn tại Stanford. Thế nhưng không may là vé vẫn chưa được bán hết. Sau khi trình kết thúc tiền bán vé lại, họ chỉ có được \$1600. Quá thất vọng, họ đến chỗ của của Paderewski để trình bày hoàn cảnh của mình. Hai người sinh viên dạy của Paderewski toàn bộ số tiền bán vé, cùng với 1 check \$400, và hứa rằng họ sẽ trả số tiền này sớm nhất có thể.

"KHÔNG", Paderewski nói. "Cái này không thể nào chấp nhận được." Ông ta xé tờ check, trả lại \$1,600 cho hai chàng thanh niên và nói : "Đây là 1600 đô, sau khi trừ hết tất cả các chi phí cho buổi biên soạn thì còn bao nhiêu các cậu có giữ lấy cho việc học. Còn dư bao nhiêu thì hãy đưa cho tôi". Hai cậu học sinh vội vô cùng bất ngờ, xúc động cảm ơn Paderewski..

Đây chính là một làm nên, nhưng đã chứng minh được nhân cách tuyệt vời của Paderewski.

Tại sao ông ấy có thể giúp hai người mà ông ấy thậm chí không hề quen biết. Chúng ta tất cả đều đã biết gặp những tình huống như vậy trong cuộc sống của mình. Và hiểu hết chúng ta đều nghĩ: "Nếu chúng ta giúp họ, chúng ta sẽ được gì?". Thế nhưng, những người vĩ đại họ lại nghĩ khác: "Giờ sẽ chúng ta không giúp họ, điều gì sẽ xảy ra với những con người đang gặp khó khăn này?". Họ không mong đợi sẽ được đáp, Họ làm chỉ vì họ nghĩ đó là việc nên làm, vậy thôi. Người nghĩ sẽ được công nhận bởi một người Paderewski hôm nào sau này trở thành Thủ Tướng của Ba Lan. Ông ấy là một vị lãnh đạo tài năng. Thế nhưng không may chiến tranh thế giới nổ ra, và đất nước của ông bị tàn phá nặng nề. Có hơn một triệu người ở Ba Lan đang bị chết đói, và bây giờ chính phủ của ông không còn tiền để có thể nuôi sống họ được nữa. Paderewski không biết đi đâu để tìm sẽ giúp đỡ. Ông ta bèn đến Cơ Quan Cứu Trợ Liên Hợp Quốc để nhờ sự giúp đỡ.

Người đứng đầu cơ quan đó chính là Herbert Hoover, người sau này trở thành Tổng Thống Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Ông Hoover đứng ý giúp đỡ và nhanh chóng gửi hàng tấn lương thực để cứu giúp những người ở Ba Lan đang bị đói khát.

Thậm chí cả cuộc đời ông cũng đã được ngăn chặn. Thế Tướng Paderewski lúc bấy giờ mới chỉ là một người nhỏ. Ông bèn quyên tiền đi sang Mỹ để tìm mình cảm ơn ông Hoover vì công đức cao quý của ông đã giúp đỡ người dân Ba Lan trong những lúc khó khăn. Thế nhưng khi Paderewski chuộc nợ nói câu cảm ơn thì ông Hoover với công tác ngang và nói: "Ngài không cần phải cảm ơn tôi đâu, thưa ngài Thủ Tướng. Có lẽ ngài không còn nhớ, những vài năm trước đây, ngài có giúp đỡ hai cậu sinh viên trẻ tuổi ở bên Mỹ được tiếp tục đi học, và tôi là một trong hai chàng sinh viên đó đấy."

THỜI GIỜ NÀY ĐÚNG THỜI T LÀ TUYỆT VỜI, KHI BẠN CHO ĐI THỜI GÌ, BẠN SẼ NHẬN LẠI ĐƯỢC NHỮNG ĐIỀU TỐT NG T.